

Sygn. akt. XVI GC 1855/13

ODPIS

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 24 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Marian Kociołek

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa

przeciwko

Spółka Akcyjna

), w

Warszawie

o zapłatę

I. zasądza od

Spółka Akcyjna

w Warszawie na rzecz

kwotę 91 925,41

(dziewięćdziesiąt

jeden tysięcy dziewięćset dwadzieścia pięć 41/100) zł. wraz z ustawowymi odsetkami za
okres od 20 maja 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od

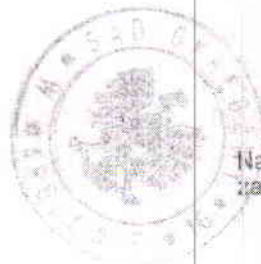
Spółka Akcyjna

w Warszawie na rzecz

kwotę 8.214,- (osiem tysięcy dwieście

czternaście) zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO M. Kociołek



Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

Sekretarz Sądowy
Katarzyna Bienkowska
Katarzyna Bienkowska

W dniu 11 czerwca 2013 r. powód _____ wniósł pozew przeciwko _____ S.A. _____ w Warszawie o zapłatę kwoty 91.925,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz zapłatę kosztów procesu.

Powód wywodzi swoje roszczenie z faktu zawarcia z pozwaną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, a także wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego, objętego powyższą umową, polegającego na uszkodzeniu przewożonego towaru oraz potrącenia z jego wymagalnych wierzytelności kwoty 22 222,99 euro z tytułu uszkodzenia ładunku przez _____ - nadawcę przesyłki w relacji powoda z ta firmą (pozew – k. 2-7).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda należności wskazane w pozwie wraz z kosztami procesu (nakaz - k. 97).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. Pozwany przyznał, że w dniu zdarzenia związany był z powodem umową ubezpieczenia OC przewoźnika w międzynarodowym transporcie drogowym. Integralną częścią umowy łączącej przewoźnika _____ z pozwanym stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia odpowiedzialności Cywilnej Przewoźnika w Krajowym Transporcie zatwierdzone przez Zarząd _____ uchwałą nr 33/2007 z dnia 27 czerwca 2007 roku. W związku z powyższym, po zgłoszeniu roszczenia przez powoda oraz przeanalizowaniu przedstawionych dokumentów, na podstawie § 4 ust. 5 pkt 1 i 3 OWU pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 8 850,98 zł tytułem ratownictwa przedmiotu ubezpieczenia oraz zapobieżenia szkodzie lub zmniejszeniu jej rozmiarów, przy uwzględnieniu warunków ubezpieczenia zawartych w polisie.

Pozwany zakwestionował zasadę odpowiedzialności jak i wysokość szkody. Pozwany - w zakresie wysokości szkody - podał, że odbiorca towaru został poproszony o potwierdzenie statusu towaru, a więc gotowości do jego sprzedaży awaryjnej, ewentualnie potwierdzenie dalszego postępowania z uszkodzonym towarem, poprzez sprzedaż

klientom po obniżonej cenie lub złomowanie. W piśmie otrzymanym od odbiorcy towaru, dyrektor firmy S oświadczył, iż uszkodzone felgi ostatecznie zostały zakwalifikowane jako towar nieuszkodzony, a następnie sprzedany na lokalnym rynku. Na podstawie powyższego oświadczenia pozwany ustalił, iż nie powstała strata w towarze, gdyż towar stanowiący przedmiot przewozu ostatecznie został uznany za nieuszkodzony i jako taki sprzedany przez odbiorcę.

Natomiast w zakresie legitymacji powoda do żądania od pozwanego odszkodowania pozwany podał, że pierwotny przewoźnik, któremu nadawca przewożonego towaru zlecił przewóz, tj. C zgodnie z przedstawionym przez L zestawieniem zablokowanych płatności - nie wypłacił kwoty 39 250 euro. Jednakże brak jest dokumentu, w którym I wyjaśnia czego dotyczą niezapłacone należności we wskazanej kwocie. W dokumentacji przedstawionej przez powoda nie ma również informacji potwierdzającej, iż do L została skierowana przez C reklamacja w związku z powstałą szkodą w przewożonym towarze. Wobec powyższego firma L nie udokumentowała swego prawa do uzyskania odszkodowania od ubezpieczonego u pozwanej. Ponadto powód nie wykazał, aby faktycznie doszło do potrącenia należności przez I z wymagalną wierzytelnością powoda przysługującą mu wobec I z tytułu umów przewozu przez niego zrealizowanych. Sam fakt wystawienia noty przez L nie pozwala przyjąć, iż faktycznie dokonano potrącenia we wskazanej przez powoda wysokości. Pozwany wskazał, iż zgodnie z § 11 pkt. 11 OWU zaspokojenie lub uznanie przez Ubezpieczającego roszczenia osoby poszkodowanej, bez wymaganej pisemnej zgody nie jest wiążące dla (sprzeciwn - k. 102-106).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Dnia 15 lipca 2011 r. C z siedzibą w Niemczech , jako dostawca, zawarł z S w Rosji umowę dostawy kół samochodowych. W następstwie tego, 29 sierpnia 211 r. S zawarła z C z siedzibą w Niemczech umowę spedycji (claim – 53-57).

C wykonanie przewozu zleciło L z siedzibą w Niemczech. W wyniku powyższego, dnia 21 lutego 2012 r. L zleciło przewóz towaru - felg aluminiowych na trasie Niemcy - Rosja. Przewóz miał być wykonany z Niemiec (Konigswinter) do Rosji (Widnoje) w dniach 24

luty 2012 r. - 2 marca 2012 r. Przewozu dokonywano pojazdami o nr rej. [redacted]
(zlecenie transportowe, list przewozowy – k. 20-22).

Przedmiotem przewozu był felgi samochodowe o łącznej wartości 28 992 euro (faktury nr 90384100 – k. 24-25 oraz nr 90384099 – k. 26—27).

Przewóz odbywał się pod osłoną karnetu TIR, na którym także wskazano ww. numery faktur, którymi objęty był ładunek (karnet TIR nr [redacted] oraz list przewozowy nr [redacted] – k. 28-29).

1 marca 2012 r. podczas wykonywanego przewozu dokonano odprawy celnej ładunku (zaświadczenie rosyjskiego urzędu celnego wraz z tłumaczeniem przysięgłym – k. 30-33). W dokumencie tym szczegółowo wskazano przedmiot przewozu. Po dokonanej odprawie na terytorium Rosji wskutek wpadnięcia pojazdu w poślizg nastąpił wypadek drogowy, w wyniku którego doszło do uszkodzenia przewożonego towaru. Uszkodzenie polegało na porysowaniu i wgnieceniu przewożonych felg. Wszystkie felgi zostały uszkodzone (oświadczenie kierowcy z dnia 17 kwietnia 2012 r. - k. 34, zeznanie świadka [redacted]

[redacted] -k. 327-330, 327-330, zeznanie świadka [redacted] – k. 327-330). Z uwagi na warunki handlowe ustalone pomiędzy stronami kontraktu sprzedaży felg, naprawa felg mogła odbyć się tylko u producenta na terenie Niemiec (zeznanie świadka [redacted] k. 327-330).

W dniu 5 marca 2012 r. komisja składająca się z przedstawicieli S [redacted] oraz kierowcy dokonującego przewozu sporządziła „protokół stwierdzonych rozbieżności ilościowych i jakościowych podczas odbioru towarów z importu, z którego wynika, że wszystkie felgi zostały uszkodzone. Towar zmagazynowano w magazynach odbiorcy (k. 44-52).

D [redacted] trzymał dokumenty, z których wynika, że odbiorca spółka S [redacted] obciążyła za powstałą szkodę C [redacted] I, powołując się na umowę przewozu, której przedmiotem były *rzeczy przewożone przez* powoda (Claim z 10 marca 2012 r.– k. 53-57, faktura obciążeniowa S [redacted] z 2 kwietnia 2012 r. – k. 58).

I [redacted], jako bezpośredni zleceniodawca powoda, powołując się na otrzymane obciążenie, obciążyła powoda odpowiedzialnością za szkodę, początkowo w wysokości 36 725,35 euro. Kwota ta obejmowała oprócz zniszczenia ładunku także należności celne S [redacted] (pismo I [redacted] z dnia 12 kwietnia 2012 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym – k. 60-65).

Ostatecznie L1 dokonał potrącenia w kwocie 22 222,99 eur. Potrącenia dokonano przed terminem przedawnienia roszczeń, opierając się na ustaleniach pozwanego, wskazanych w raporcie Potrącenia dokonano z wymagalnych wierzytelności powoda wobec L z tytułu umów przewozu realizowanych na jego rzecz przez powoda w styczniu i lutym 2013 r. (oświadczenie I : dnia 22 lutego 2013 r. wraz z tłumaczeniem – k. 66-69).

W dniu 10 marca 2012 r. H GmbH i S zgodniły wysokość poniesionej szkody i uznały, że C GmbH winien zapłacić na rzecz S ODBIORCA) kwotę 28.992 eur tytułem szkody i 7.733,35 eur tytułem zwrotu poniesionych kosztów (CLAIM – k. 53-56).

- w dniu 2 kwietnia 2012 r. S wystawił fakturę na C obciążając szkodą 36.725,35 eur (invoice No 1 - k. 58-59).

D: zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej przewoźnika w międzynarodowym transporcie drogowym. Umową ubezpieczenia objęta była odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego m. in. za całkowite lub częściowe uszkodzenie lub utratę przesyłki, którą ubezpieczający ponosi zgodnie postanowieniami Konwencji CMR (polisa nr 012002 wraz z ogólnymi warunkami umów – k. 74-78).

Powód dokonał zgłoszenia szkody niezwłocznie po jej wystąpieniu i została ona zarejestrowana pod numerem 464125/1/129 (pismo pozwanego z dnia 18 kwietnia 2012 r. i zawiadomienie powoda o szkodzie – k. 79-80). Postępowanie likwidacyjne przeciągało się w sposób nieuzasadniony. Powód pismem z dnia 13 grudnia 2012 r. przesłał monit co do przedłużającego się postępowania likwidacyjnego. W drodze wymiany listów elektronicznych, także nalegano na zakończenie postępowania likwidacyjnego. Reprezentanci pozwanego oświadczyli, że jedyną przeszkodą w zakończeniu postępowania likwidacyjnego był brak „sprzedaży awaryjnej” złomu pozostałego z przewożonego ładunku (pismo powoda z dnia 13 grudnia 2012 – k. 83-84, korespondencja e-mail 4 czerwca i 10 grudnia 2012 r. – k. 85-86).

W ramach postępowania likwidacyjnego TU S.A. zleciła likwidację szkody firmie G w Otwocku, zrzeczającej niezależnych rzeczoznawców. Przedstawiciele G w ramach wykonywanych czynności sporządzili łącznie cztery raporty: raport wstępny z 8 maja 2012 r. (zał. – akta szkody); raport pośredni z 21 czerwca 2012 r. (zał. – akta szkody); raport z badania szkody mimo zlecenia go w kwietniu 2012 r. został sporządzony dopiero 28 grudnia 2012 r. (k. 37-43) i raport dodatkowy do raportu z badania szkody z dnia 28 grudnia 2012 r. (zał. – akta

szkody).

Z raportów tych wynika, że w wyniku zdarzenia drogowego zaistniałego dnia 1 marca 2012 r. uszkodzeniu uległy wszystkie przewożone felgi w ilości 480.

1/ 120 felg o rozmiarze 22,5 x 11,75 , które miały uszkodzenia lakieru,

2/ 3 felgi o rozmiarze 22,5 x 9,00 , które zostały pogięte,

3/ 24 felg o rozmiarze 22,5 x 9,00 , które posiadały otarcia pierścienia,

4/ 333 felgi o rozmiarze 22,5 x 9,00 , które miały uszkodzenia powłoki lakierniczej.

Szkoda wyliczona w złotówkach w walucie euro stanowiła równowartość 22 222,99 euro (według średniego kursu eur/pln4,1365zł.), co daje wartość szkody 91 925,41 zł. Uznano naprawę felg u producenta jako ekonomicznie nieuzasadnione (raport z badania szkody dla TU

ś.A. sporządzony przez G

wraz z pismem pozwanego do którego dołączony był raport – k. 35-43, zeznanie świadka – k. 327-330, CD 00:23:20).

W sprawie powołany został biegły sądowy celem wyliczenia wartości uszkodzonych felg. Zdaniem biegłego felgi wskazane w pkt 2 i 3 powyżej w ilości sztuk odpowiednio 3 i 24, jako że posiadały otarcia, zadziory co naruszyło zabezpieczenie antykorozyjne, stanowią wartość złomu, gdyż nakład finansowy niezbędny do przywrócenia ich używalności przekracza wartość zakupu. W przypadku felg wskazanych w pkt 1 i 4 powyżej, w ilości sztuk odpowiednio 120 i 333, naprawa ich na terenie Polski kosztowałaby 91.124,15 zł. netto, (22 118,58 eur), zaś na terenie Federacji Rosyjskiej 99.278,15 zł. netto (24 097,81 eur) (opinia biegłego - k. 176-187). Jednak mając na uwadze to, że felgi by mogły być sprzedawane jako towar pełnowartościowy, musiałby zostać poddane naprawie na terenie Niemiec, ich naprawa jest oczywiście nieuzasadniona z uwagi na koszty znacznie przewyższające wartość sprzedaży z faktur (opinia uzupełniająca biegłego – k. 266-281).

Dnia 26 lutego 2013 r. D nadał na pocście wezwanie do zapłaty do ś.A. (k. 87). Pismem z dnia 25 marca 2013 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powodowi, argumentując, że poszkodowany odbiorca nie doznał szkody i wprowadził ładunek do obrotu. Powołano się przy tym na pozbawiony podpis wydruk z podpisem osoby o imieniu i nazwisku V (pismo pozwanego z dnia 25 marca 2013 r. wraz z załącznikiem – k. 89-90).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód dochodzi od pozwanego świadczenia w ramach odpowiedzialności ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pozwanego. Fakt powstania odpowiedzialności cywilnej powoda za uszkodzenie felg jest oczywisty w świetle art. 17 ust 1 Konwencji CMR. Fakt ubezpieczenia tej odpowiedzialności u pozwanego jest także niekwestionowany przez pozwanego.

Pozwany zarzuca, że powód nie ma legitymacji w sprawie. W ramach tego zarzutu przyznać należy, że powód nie wykazał, że potrącone mu należności przez L przekazane zostały na rzecz osoby, która zleciła transport towaru tj. H

W szczególności nie ma dowodu na to, że kwota odszkodowania została przekazana od L na rzecz C. Nie ma to jednak znaczenia w sprawie. Bowiem jak przyjmuje się, obowiązek świadczenia ubezpieczyciela (art. 805 § 1 k.c.) wynikający z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) aktualizuje się w razie wystąpienia stanu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego (ubezpieczonego), objętej treścią stosunku prawnego ubezpieczenia. Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej powstaje więc z chwilą powstania stanu odpowiedzialności cywilnej jego kontrahenta, bez względu na to, czy dokonał on już naprawy wyrządzonej osobie trzeciej szkody, a nawet czy w ogóle zamierza ją naprawić. Świadczenie należne od ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały już w wyniku wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę osobie trzeciej, a który istnieje już od chwili wyrządzenia jej szkody. Dla określenia chwili powstania obowiązku ubezpieczyciela spełnienia świadczenia z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nie ma zatem znaczenia okoliczność, czy uprawniony z tej umowy faktycznie naprawił już szkodę, a nawet czy zamierza to uczynić (wyrok SN z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, PUG 1989, nr 10-12, s. 310;e wyrok SN z dnia 12 lutego 2004 r., V CK. 187/03, Wokanda 2004, nr 7-8, s. 15). Powyższe mając na względzie przesądza o tym, że powód ma prawo domagać się od pozwanego odszkodowania.

Druga sporna w sprawie kwestia to wysokość szkody. Zgodnie z § 12 ust. 2 OWU, w razie uszkodzenia przesyłki wypłaca odszkodowanie zgodnie z art. 25 Konwencji CMR, zaś art. 25 ust. 1 Konwencji CMR stanowi, iż w razie uszkodzenia przesyłki przewoźnik płaci kwotę, o którą obniżyła się wartość towaru, obliczoną

według wartości towaru ustalonej zgodnie z artykułem 23. ust. 1, 2 i 4 tej Konwencji. Przepis art. 23 Konwencji CMR stanowi, że jeżeli na podstawie postanowień niniejszej Konwencji przewoźnik obowiązany jest zapłacić odszkodowanie za całkowite lub częściowe zaginięcie towaru, odszkodowanie to oblicza się według wartości towaru w miejscu i w okresie przyjęcia go do przewozu. Zgodnie z ustaleniami, uznać należy, że doszło do całkowitego uszkodzenia przewożonego towaru, bowiem jego naprawa okazała się nieopłacalna.

Wartość szkody obliczona została, zgodnie z §13 pkt 13 i 14 OWU według wartości utraconego ładunku przy zastosowaniu średniego kursu NBP w dniu powstania szkody, wskazanego w raporcie badania szkody w wysokości 4.236 zł. za 1 eur. co daje kwotę w wskazaną w pozwie.

Stosownie do §13 pkt 7 i 8 OWU, [] wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Owe 30 dni minęło 20 maja 2012 r. od powiadomienia powoda o powołaniu rzeczoznawcy na terenie Rosji. W sprawie nie zaistniały żadne okoliczności, które uniemożliwiłyby ustalenie wysokości szkody w 30 dniowym terminie. Wobec tego należało uznać, że pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą odszkodowania od 20 maja 2012 r. i należą się powodowi od pozwanego odsetki w oparciu o przepis art. 481 §1 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. W skład kosztów należnych powodowi od pozwanego wchodzi opłata w kwocie 4.597 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą w kwocie 3.617 zł.



Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

Sekretarz Sądowy
Katarzyna Brenkowska